

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: علی کاظمی- ایران

۰۳ می ۲۰۱۸

مدیریت و سرنوشت سیاسی جامعه را به دست خود بگیریم !

اول ماه مه، روز جهانی کارگر -برابر با یازده اردیبهشت[ثور] ۱۳۹۷- فرا رسیده است. کارگران در ایران، شاهد فقر، فلاکت فزاینده، عدم وجود آزادی و سرکوب روزافزون هستند. مطالبات اقتصادی-سیاسی-اجتماعی ما کارگران که اکثریت افراد جامعه را تشکیل داده و ثروت های جامعه را تولید می کنیم به بیشترین درجه نادیده گرفته و سرکوب می شود.

دستمزد های معوقه، دستمزدهای مصوب یک چهارم زیر خط فقر، تفاوت بسیار دستمزدها با دستمزد حداقلی پنج میلیون تومان در ماه که آنها حتی بر مرز خط فقر است، سرکوب های گسترده، عدم وجود آزادی های اجتماعی و سیاسی، در آستانه سقوط قرار گرفتن نظام بانکی، تورم افسارگسیخته، افزایش نرخ ارز خارجی و یعنی سقوط آزاد ارزش ریال، اختلاس و دزدی و فراری دادن سرمایه های عمومی توسط دزدان به خارج از کشور، افزایش روزافزون شکاف طبقاتی و مصیبت و فلاکت و گرسنگی همه و همه نشان می دهد که پیشروان کارگری درست می گفتند که هیچ کدام از جناح های این نظام سرمایه داری ناجی ما کارگران نیستند بلکه همگی دشمنان طبقه کارگر اند؛ اکنون بیش از پیش می دانیم که بدون توهم به نیروهای سرمایه داری داخلی و خارجی، باید دست به سازماندهی برای به دست گرفتن مدیریت سیاسی و اقتصادی کل جامعه توسط طبقه کارگر زد.

خیزش اعتراضی دیماه[جدی] ۹۶ ، کلیت مناسبات و ساختار سیاسی موجود در ایران را به نبرد و تقابل جدی خواند و همه جناح های حاکمیت سرمایه داری را نفی کرد و با وجود تلاش حکومت برای سرکوب معترضان، این اعتراضات اکنون نیز به شکل هائی دیگر توسط کارگران و مزدبگیران در مناطق مختلف در جریان است. کارگران ایران به برهه ای حساس از نظر سیاسی، اجتماعی و اقتصادی وارد شده اند و لازم است برای رهائی از وضعیت فلاکت بار کنونی، اکنون خودشان مدیریت سیاسی-اجتماعی-اقتصادی کل جامعه را به دست بگیرند. نباید به این یا آن رهبر و دسته سرمایه داری داخلی یا خارجی چشم داشت که گویا قرار است یکی از اینها ما را از وضعیت کنونی نجات دهد؛ ما خود نجات دهنده ایم؛ باید به نیروی خود و با سازماندهی در درون صفوف خود و با اتحاد با همه بخش های طبقه کارگر ضمن این که از ساختار سیاسی کنونی عبور می کنیم، همزمان نیز، خود و نیروی طبقاتی خود و سازماندهی های محلی و به هم پیوسته و سراسری طبقاتی را جایگزین قدرت سیاسی موجود کنیم.

کارگران ایران، اعم از زن و مرد، کارگران کارخانه ها، صنایع بزرگ و کوچک و کارگران صنایع نفت و پتروشیمی، کارگران عرصه آموزش (همچون معلمان)، کارگران معادن، کشاورزی، ساختمانی و عمرانی، کارگران خدماتی، کارگران عرصه های بهداشت و درمان (مانند پرستاران و بهیاران)، کارگران حمل و نقل، نانوائی ها، کوره پز خانه ها، زنان خانه دار، کارگران عرصه های فروش و توزیع، کارگران در سطوح مختلف همچون فنی و ماهر، کارگرانی که در امور هنری و یا فنی که با فروش نیروی کارشان امرار معاش می کنند، بازنشستگان، کارگران فصلی و پروژه نی و نیز کارگران بیکار، که همگی طبقه کارگر را تشکیل می دهند، لازم است بدانند که وقت آن فرا رسیده است که انواع، اقسام و درجات و شکل ها و رویکردهای لازم و ممکن تشکل یابی و سازماندهی را ایجاد و تقویت کرده و آنها را به هم پیوند دهیم؛ وقت آن فرا رسیده است که خودمان را به طور جدی برای به دست گرفتن سرنوشت جامعه آماده کنیم.

کارگران پیشرو! تمام ظرفیت ها و مکانیزم های فعالیتی خود را برای سیستم سرکوب، علنی نکنید؛ همچنین لازم است بخشی از کارگران آگاه هسته های کارگری، کمیته های کارخانه و محیط های کار، کمیته بازپس گیری اموال کارگران و کمیته هایی برای کنترل و مدیریت تولید توسط کارگران را سازماندهی کنند. همزمان می دانیم و تأکید می کنیم که ظرفیت های غیر علنی سازماندهی نه برای این است که به جمع های مخفی و بحث های دائمی مخفی و انتظار کشیدن چند نفر محدود در هسته مخفی برای روز مبادا روی بیاوریم بلکه به عکس، هدف از افزودن شکل های مخفی مبارزه به سایر شکل های مبارزه این است که اعتراضات و اعتصابات علنی و توده نی را در محیط های کار و زیست افزایش دهیم در حالی که تمام ظرفیت و نیروی خودمان را در مقابل سیستم امنیتی و سرکوب لو نداده باشیم. برای این که بتوانیم در شرایط سیاسی حاد پیش رو با نهایت قدرت و توان بر حوادث پیش رو اثرگذاری کنیم باید به جای چشم داشتن به نیروهای سرمایه داری در داخل و خارج، از هم اکنون بستر و اقدامات لازم برای ایجاد شوراهای مستقل کارگری را در محیط های کار و زیست ایجاد و تقویت کنیم.

کارگران، پیشروان کارگری! برای ایجاد شوراهای مستقل کارگری از هم اکنون دست به کار شویم؛ در جریان بالا گرفتن اعتراضات توده نی رشته پیوند و هماهنگی بین شوراهای کمیته ها و هسته های محل زیست و محیط کار را به دیگر کمیته ها و هسته ها متصل کنیم و سعی کنیم شبکه هماهنگی میان این سازماندهی های مختلف را گسترده تر و سراسری کنیم! نخست لازم است ارتباط هائی امن و سازنده و مفید با فعالان، هسته ها و کمیته های کارگری نزدیک تر در محل، منطقه و ناحیه خود ایجاد کنیم تا در جریان بالا گرفتن اعتراضات عمومی بتوانیم برای منافع مشترک با یک دیگر هماهنگ، همگام و متحد باشیم و بتوانیم شبکه سراسری تری را ایجاد کنیم.

پس از تعیین تکلیف با ساختار سیاسی موجود، شورای سراسری کارگری که از حضور نمایندگان شوراهای محلی و ناحیه ای تشکیل میشود میتواند برای کسب مطالبات طبقاتی و نیز برای تعیین قانون و سیستم سیاسی-اجتماعی-اقتصادی جدید در جامعه اقدام کند و بدین ترتیب مدیریت و سرنوشت سیاسی جامعه را نیز به دست بگیرد.

ما کارگران می دانیم که برای کسب مطالبات زیر، چهارچوب و ساختار سیاسی موجود و هیچ کدام از جناح هایش و همچنین نیروهای سرمایه داری منطقه نی و جهانی نه تنها مناسب نیستند بلکه علیه این مطالبات هستند و در راستای منافع خودشان این مطالبات را سرکوب کرده و خواهند کرد ولی ما این مطالبات را حق بدیهی خود دانسته و برای کسب آنها اقدام می کنیم:

◀ آموزش رایگان برای تمامی افراد جامعه در تمامی سطوح ▶ بهداشت و درمان رایگان برای همه ▶ دستمزدهای مناسب و مکفی که توسط نمایندگان کارگری و برای رفع احتیاجات زندگی با استانداردهای روز نیاز است ▶ برابری

کامل حقوق زنان و مردان ◀ آزادی کامل بیان، عقیده، تشکل، تحزب، انجمن، اعتصاب و اعتراض مسالمت آمیز ▶
 به رسمیت شناختن و قبول کردن تمامی حقوق سیاسی-اجتماعی-فرهنگی غیر فارس زبان ها به هر نحوی که شوراهای
 مستقل و نیروهای کارگری در آن مناطق تصمیم گرفته باشند ▶ حذف هرگونه بودجه عمومی برای آموزش و تبلیغات و
 مؤسسات مذهبی ▶ آزادی کامل پوشش برای تمام افراد جامعه ▶ جدائی کامل قوانین اجتماعی-سیاسی از دین و
 جدائی کامل دین از تمامی شئون حکومتی، سیاسی و اجتماعی ▶ لغو خصوصی سازی، لغو قراردادهای سفید امضاء
 و موقت و نیز لغو شرکت های واسط و پیمانکاری ▶ بازگرداندن شرکت ها، منابع و اموال عمومی خصوصی شده و
 نیز ثروت های غارت شده و یا خارج شده از کشور به جامعه ▶ لغو قانون وحشیانه اعدام ▶ تأمین مسکن و شغل
 برای تمامی افراد جامعه ▶ لغو فوری کار کودک (تمام افراد زیر ۱۸ سال) ▶ اتخاذ سیاست عدم مداخله در جنگ و
 بیرون کشیدن هر امکان مادی و نیروی انسانی که در منازعات منطقه ئی مشارکت داده شده است ▶ عدم وابستگی
 نظامی-سیاسی به نیروهای سرمایه داری منطقه ئی و جهانی اعم از روسیه، امریکا و امثالهم ▶ حق کامل برای انتخاب
 شدن و انتخاب کردن برای تمامی افراد بالای ۱۸ سال بدون هیچ گونه پیش گزینش و پیش شرط ▶ برچیدن هرگونه
 استیلای تک حزبی و حکومت فردی و امثالهم.

فعالان و پیشروان کارگری، جریانات کارگری و رسانه های کارگری در داخل و خارج کشور!

فرصت و اوضاع کنونی در ایران به نحوی ست که بحران اقتصادی و نارضایتی عمومی هر روز و هر لحظه می
 تواند منجر به تغییرات با انواع و اقسام سناریوها و درجات مختلف دگرگونی در نظم سیاسی سرمایه داری حاکم بر
 ایران شود. ما از شما درخواست می کنیم هر چه هُشیار تر و فعال تر به آگاهی رسانی، ترویج و تبلیغ در طبقه کارگر و
 نیز برای کمک به سازمانیابی های مختلف و لازم به این هدف که طبقه کارگر بتواند **بیشترین** اثر را بر جریانات و
 تحولات بگذارد و مهر خود را **تا هر حدی که واقعاً ممکن است** بر اوضاع بزند پشتیبانی، اقدام و یاری کنید.
کارگران! اکنون وقت آن فرا رسیده که برای به دست گرفتن مدیریت سیاسی-اجتماعی-اقتصادی جامعه و برای کسب
 مطالبات فوق، هر چه زودتر دست به کار شده و خود را بیش از پیش سازمان دهیم؛ وقت آن است که دست اندرکار
 ایجاد شوراها و کمیته های مستقل در محیط کار و زیست شده تا با ایجاد شبکه سراسری از این شوراها، خود را برای
 مدیریت جامعه آماده کنیم.

پیش به سوی ایجاد شوراهای مستقل کارگری در محیط های کار و زیست

پیش به سوی دگرگونی ساختاری در وضع موجود و به دست گرفتن مدیریت سیاسی جامعه با توان طبقاتی و کارگری

شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر ایران؛

۱۱ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۷، اول ماه مه ۲۰۱۸